

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

(g. i.)

Cím: Huszonöt éves az óbudai színház

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp.

1922. 2. 18

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

792

Kisfaludy Színház (Óbuda)

Idő

1897/1922

Személy

Helyszám

Huszonöt éves az óbudai színház

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Az óbudai Dunaparton, ahol a szentendrei vicinális szaladgál napközben, az egyik kis félemeletes házban színházat játszanak kerek huszonöt esztendeje. Itt a „legszötebb Óbudán“ ez a kis magyar nyelvű színház jelentette negyedszázad előtt a magyar szót és a magyar gondolatot Szomorú története ennek a kis színháznak. Kalandos, keserű magyar kulturhistória. Ereketileg börgyár volt. Azután kedvelők kezdtek benne szerepelni, inkább csak vasárnapként. Később már jelentkeztek vállalkozók, akik állandó magyar színházat akartak csinálni az óbudai braunhakszereknél. Azonban a vállalkozók sorra buktak és elvetten, kedvetlenül távoztak az óbudai kis házikóból. Hiába próbáltak minden próbálkozás. Óbudán lehet magyar nyelvű színházat vezetni. Végre jött Serly Lajos a Nép-színház híres karmestere, a „Tölcény“ és a „Csókon szerzett gény“ zeneszerzője. Serly minden tudásával és erejével kezdte meg új színház igazgatását. Neves dűgszereplőket hozott, a Nép-színház legsikerültebb darabjait adta elő, a valóságos kulturharcot kezdett Óbudán a magyar szóért és a magyar színjátszásért. Hiába. Ő is megbukott.

Óbuda ellenséget látott a magyar szintársulatban. Jött Hatvani Károly, Károlyi Lajos, minden évben más igazgató és más szintársulat. Mind sorra bukkott. Majd évekig ki sem nyitották a kapukat.

Aztán, talán tíz évvel ezelőtt, új

vállalkozó jelentkezett az óbudai elátkozott vár portáján. Kövessi Albert a „Szulamit“-tal, ismét megnyitotta a színházat. Ma már tagadhatatlan, hogy a Szulamit muzsikája törte meg az óbudaiak ellenállását és ettől az időtől számítják a színház új korszakát is. A Szulamit százszor adták egyfolytában a dunaparti rozzant kis épület színpadán és olyan sikerült előadást produkáltak Kövessiek, hogy még az ingyencélszínházak is megdöbbennek a színpadon és olyan sikeresen vándorolt át az óbudai előadásra. Kalandos, keserű magyar kulturhistória. Ereketileg börgyár volt. Azután kedvelők kezdtek benne szerepelni, inkább csak vasárnapként. Később már jelentkeztek vállalkozók, akik állandó magyar színházat akartak csinálni az óbudai braunhakszereknél. Azonban a vállalkozók sorra buktak és elvetten, kedvetlenül távoztak az óbudai kis házikóból. Hiába próbáltak minden próbálkozás. Óbudán lehet magyar nyelvű színházat vezetni. Végre jött Serly Lajos a Nép-színház híres karmestere, a „Tölcény“ és a „Csókon szerzett gény“ zeneszerzője. Serly minden tudásával és erejével kezdte meg új színház igazgatását. Neves dűgszereplőket hozott, a Nép-színház legsikerültebb darabjait adta elő, a valóságos kulturharcot kezdett Óbudán a magyar szóért és a magyar színjátszásért. Hiába. Ő is megbukott.

Aztán megint minden évben új igazgató, minden évben új társulat. 1915-ben, mikor a pesti színházak is váratlanul fellendültek, megint akadt egy jelentkező. Kaposy Ernő szintársulata már a munkásoknak rendezte az előadásait. Kis helyszínnel, zongorakísérettel játszotta a „Tölcény“ és a „Csókon szerzett gény“ zeneszerzője. Serly minden tudásával és erejével kezdte meg új színház igazgatását. Neves dűgszereplőket hozott, a Nép-színház legsikerültebb darabjait adta elő, a valóságos kulturharcot kezdett Óbudán a magyar szóért és a magyar színjátszásért. Hiába. Ő is megbukott.

A kommunizmus bukása után Kaposy eladta a színházat egy óbudai társaságnak, amelyik átállítva, modern színházzá képezve, Pintér Imrét, a régi Nép-színház jeles népszínmű-színészét hívta meg

igazgatónak. Pintér örömmel vállalta a meghívást és új társulatával bevonult az óbudai kis színházba. Természetesen Pintér nevét már ismerték a harmadik kerületben is, így Blaha Lujza híres partnerének már könnyebb tere volt az óbudai német földön.

Az idén nevezetes évfordulóhoz jutott a kis színház. 1922-ben múlt huszonöt esztendeje, hogy az óbudai börgyárban dobogót állítottak, és hogy ezen a dobogón magyar szó és magyar ének hangzott el. Ezt a nevezetes kulturtörténelmi eseményt a színház az állammal és a fővárossal együtt ünnepli ez év májusában.

A kis színház gárdája Pintér igazgatóval és Parlagi Kornéliával, a Nép-színház híres énekesnőjével az élén, már nagyban készül a valószínűleg több napig tartó ünnepsőre. Pintér Imrével a negyedszázados ünnep előkészületeiről és a színház jelenlegi helyzetéről beszélgettünk az óbudai Kisfaludy-Színház igazgatói szobájában.

— Az eddigi terv szerint májusban lesz az ünnepély — mondotta Pintér. — Ugy az állam, mint a főváros és a művészeti élet vezetői résztvesznek az előkészítésben. Be akarjuk bizonyítani, hogy ez a kis színház — amelyik kétségtelen, hogy ma is a magyar nyelv vára Óbudán — nemcsak szórakozásul szolgál, hanem nevel és harcol ma is. Hiszen épen e héten lesz egy új eredeti bemutatónk, amelyik méltán kelthet feltűnést a pesti színházi körökben is. Gerenday József nevű műbutorasztalos „Senki lánya“ című háromfelvonásos népszínművét adják elő, amelynek úgy a zenéjét, mint a szövegét a művész műasztá-

los írta. Ez a darab azt hiszem, váratlan meglepetést kelt majd komoly, művészeti körökben is.

— Dolgozunk kérem, amennyire csak az erőnkől telik. Klasszikus operetteket játszunk és tervezzük néhány népszerű opera bemutatását is. Toscát, Carment és Hoffmann meséit akarom kihozni Óbudán! ... Pedig higgye el, nagy nehézséggel küzdünk. Az állam a Várszínházzal ellentétben, mostoha gyermekének tekintti az óbudai színházat, és egy fillér segítséget sem kapunk. Elhiheti, hogy elég küzdelem 14 tagú zenekart, kórust és komoly, értékes társulatot itt és a mai viszonyok között fenntartani. Pedig már elérjük, hogy egy-egy bemutatón a „minden jegy elkelt“ tábla is kikerül az ajtónkra, ami itt azelőtt elképzelhetetlen volt. Persze ez ritka eset. Ebben nagyrésze van annak is, hogy végre villamos megállót kaptunk a színház elé. Most már Pestről is rándulnak át néha-néha. Először csak úgy, mint egy egzotikus utazásra. Aztán — és erről már meggyőződünk — már színházba jönnek Óbudára. Az egész csak hat villamos állomás és egy hid ... Istenem, ennyit megérdemlünk mi itt a „legszötebb Óbudán“... (g. i.)